

Deum. Sint tibi temporalia quidem in usu; at semper aeterna in desiderio: non enim propter illa, sed propter haec creatus es,

31.

Modestia.

Magna est virtus, si non laedas, a quo laesus es. S. Isidor. Non claudis tuum vulnus, si aperias alterius latus: non fluit cum alieno sanguine balsamum tuae plagae.— Si vis irasci, non melius irasceris, quam tibi irascenti, & tuae iracundiae.

SEPTEMBRE.

1.

Humilitas.

Tantum deficis in sanctitate, quantum non proficias in humilitate. Quidquid facis, nihil facis, nisi te nihil facias. Ut boni, quo bonus fias, aliquid facias, oportet, ut te penitus ~~exinanias~~. Tunc Deus te respicit, cum tu te despicias. *Qui sine humilitate virtutes congre-*

gat, quasi in ventum pulverem portat.
S. Gregor. in explicat. 3. Psalmi paenit.

2.

Providentia.

Si desis gratiae, deerit tibi gratia. Ut recte agas, agenda praevide: quod agis attende; quae egisti, respice. Si cupis esse pugil, jugiter esto vigil. Plus fortis vigilare, plus vivere est. Praeterita emenda; praesentia rectifica; ad futura te caute praepara.

3.

Virtutis Comparatio.

Quotidie in bono ferveas, ut veram virtutem obtineas; ardua enim est virtus, nec nisi per ardua reperitur. Macete animo esto; nam uno actu heroico potieris virtutis bravio. *Potuerunt isti, & istae; nunquid et tu poteris? S. Augustinus.*

4.

Cura prima salutis.

Si subtraxeris te a superfluis locutionibus, & otiosis circuitionibus, nec

non ab audiendis rumoribus, invenies tempus sufficiens pro negotio tuae salutis. Deo, & tibi soli vaca: quoties enim inter homines eris, minor redibis.

5.

Lectio Librorum.

Nullus victor tot ex bello reperit praedas, quot sedulus Lector in Libello reperit gazas. Non refert tamen, quam multos, sed quam bonos habeas libros. Magna in libris voluptas, quia maxima apud multos legendi est cupiditas. Non est semper utile, multa legere; sed utilius est, & bona legere & bene legere.

6.

Animi quies.

Mala, quae patimur, sunt plurima, quae facimus, maxima: hinc magno opus est contra tot morbos pharmaco. Solatium tibi optimum erit cum optimo, id quod non nisi Deus est. Nam quidquid est mundi, est instar fungi. Frustra quaeris futilia fortunae frusta: solus enim est Deus, qui potest implere; & satiare pectus.

7.

Oratio continua.

Patiaris malum, ut potiaris bono: saepe Deus non exaudit votum, ut majus conferat bonum. Esto proin in oratione perpetuus: clamet pectus, clamet lingua, sed simul bona clamet vita. *Oratio justi continua coelos penetrat; iram Dei mitigat, & oramtem perpetuo salvat.*
S. Basilius.

8.

Fides operans.

Si nunc malus eris, tunc aeterna mala patieris. Non satis est per fidem credere vera, sed oportet etiam agere bona. Quid prodest, si quis Catholice credit, & gentiliter vivat? aliter credere, & aliter agere daemonum est.

9.

Vanitas mundi.

Miser est, & erit, mundi qui prospera querit. In mundo solum boni putantur, qui wali sunt, & mali sunt plurimi. Corrumperet, & corrumpi saeculum vocatur. Qui voluptatem maxime

sequuntur, minime consequuntur. Quid gloriaris de tuo corpore? custodietur brevi sub parvo lapide.

10.

Consolatio animi.

Refugienda est ampla possessio, ne subsequatur profunda perditio Salvian. Heu! stolidae mentes pereunt, peritura sequentes. O vere nimis est vilis, cui Deus viluit: peribis, si adhaeres perituras. Vilescat tibi totum, quidquid est praeter Deum. Tuus solus satiabit te Deus.

11.

Quies in Deo.

Ea sequi desine, quae assequi miserum est. S. Bernard. Post mundi spolia tua sequentur vulnera. Nunquam magis eris tuus, quam dum totus Dei es, & non tuus. Nihil amare in terris praeter Deum, est fabricare sibi in terra coelum.

12.

Miseria extra Deum.

Exulat omnis melancholia ex divini

amoris monarchia. Non amari sumnum bonum flere fecit Jacobonum. Amanatur opes, nullam nobis aliquando allaturaem opem. Pluris tibi semper sit coelum, quam omne aurum. Mundus nihil est, nisi nundinarium forum rerum perreuntium. Deus est verum gazophylacium bonorum omnium: hunc igitur quaeret, & habebis omnia.

13.

Fortitudo in adversis.

Sapientis est malle pati in hac vita levia, quam post illam gravia. Assuesce dura agere, ut possis dura pati. Quod nocet, docet: & quod pungit ungit. Deus justos dum percutit, perficit: quem enim Pater filium diligit, corripit.

14.

Castigatio toleranda.

Ubi praecessit culpa, necesse est, sequatur poena. Quid miraris te corripi, si comisisti corripienda? *Sustine virgam corripientem ne sentias malleum conterrantem* S. Bernard. Ne delinquas, relinquas, necesse est, delinquendi ansas.

Si formidas diros ictus, fuge malos actus. Effugies virgam, si fugieris culpam.

15.

Temporis usus.

Quid tempus perdis, cum nullo non tempore Deo satisfacere queas? Si bene vis vivere nunquam bono vacuam perdas horam. Ut parvuli circuli snt annuli; sic nil nisi brevis circulus est annus. Quis noster est finis? bene agere in tempore, ut bene sit nobis in aeternitate.

16.

Dei recordatio.

Primas in omnibus tribue Deo; quia est omnium primus. Satis ut metuas, ne pereas, est, posse perire. Nolle ad Deum redire est velle perire. Non sit tibi ansa peccandi audacter: quia Deus tibi pepercit clementer. Deus enim qui diu parcit, etiam repente punit; & saepe etiam aeternum, punit.

17.

Fiducia in Deum.

Dum oras, oris exordium, sit mentis

susprium. Urget Deus, & petit, ut petas ab eo: cave autem ne ores ore, & non corde. Honores Deum non tam labiis, quam suspiriis: dum enim cor non orat, nec quidquam lingua laborat.

18.

Oratio ad Deum.

Sine cibo pereat, necesse est homo: quod vero anima est corpori, hoc oratio est animae. Semper Deus nobis est praesto, beneficia praestando. Hinc gratias Deo Maximo semper agamus maximas: nam nolle Deum orando rogare, est Deo injuriam maximam irrogare.

19.

Meditatio.

Sicut necessaria est, ut Deum consulas oratio; sic necessaria est, ut tibi consulas meditatio. Ut oratio sit fervens, sit meditatio frequens. Qui pavet, cavit. Fidei probatio non sit nuda professio sed actio.

20.

Rectus rerum usus.

Amor opum reddit te virtutibus ino-

pem: & pruritus vanae gloriae obscurat Dei gloriam. Appetitus laudum est congeries fraudum. Haec si in te vivant, nihil minus in te est, quam vita. Utere tempore cum faenore; utere *gratiarum* thesauro: quia pretiosior est omni auro.

21.

Applicatio sui.

Usus tui tuum officium est, frui est vitium. Utere corpore ut animae jumento. Sit corpus usui, non oneri. Utere cibo ut pharmaco: quidquid enim excedit modum, nocet supra modum. Ubi ciborum est in gluvies, ibi vitiorum est congeries. Utere mero mere ob stomachi debilitatem; nam quidquid hic est nimium, est venenum.

22.

Vestimentum.

Uti pinguedo corporis est languedo spiritus, sic vestium superba concinnitas est animae nuditas. Vestimentum sit nuditatis tegumentum, non vanitatis ornamentum. Ut sub levi palliolo saepius Pallas, sic sub vili amictu haud

raro latet castitas. Noli splendere vestibus, sed moribus.

23.

Laus ex opere.

Parum proderit dicere, *Domine! Domine!* nisi servias Domino. Magnum est intervallum inter hae duo, *dicere*, & *facere*; inter verba & facta, inter linguam, & vitam. Pauci sunt, qui faciunt multa, & dicunt pauca: ast multi sunt, qui multa dicunt, & pauca faciunt. Multi sunt exterius garruli hirundines, intus inanes arundines. Indutus purpura frustra cum Joanne pilos praedicat Camelorum. Tunc cygni cantabunt, cum graculi taquerint. *Doctrina in dictis scienta, in factis virtus est.* S. Chrysost. serm. 167.

24.

Conditio hominis.

Serva te tanquam peregrinum, & hospitem super terram, ad quem nihil spectat de mundi negotiis. Serva cor liberum a terrenis rebus: quia non habes hic manentem civitatem. Serva cor mundum; nam *beati mundo corde; quoniam ipsi Deum videbunt.*

25.

Deus solus quaerendus.

Totum hominis vivere est aliquid quaerere; & quidem solus quaerendus est Deus. Ast frusta Deus quaeritur inter frusta mundi. *Vide, ne forte, dum colligis colligaris, dum vis esse praedo, fias praeda.* S. August. in Psal. 38. *Causa diligendi solum Deum, Deus est.* S. Bernard. de dilig. Deo. Tanti singula aestima, quanti aestimanda. Deo plus aliquid aestimare est errare, est peccare, est aeternum perire.

26.

Modus in rebus.

Vis stare in felicitatis apice, cura ut omnia fiant in ordine: recte te habeas ad superiora, media, & inferiora. Ultra primum, quod est Deus, prius ne quid ames, sed propter eum omnia: Patieris multa, si in multis ordinem rectum scindi patiaris.

27.

Omnia per Deum.

Non potes movere manum, quin a

manu Dei accipias bonum; quaelibet respiratio est nova obligatio. Dic! quis sic delectat, quam ille, qui fecit omnia, quae delectant? S. Aug. in Psal. 32. Non tantum quaeris semper habere summa, sed ambis esse sumus. Ast ut semper sis summus tantum delectare in summo; & ut semper gaudeas in Domino, unum tantum admittas cordis tui Dominum.

28.

Vera musica.

Quid prodest, dum hymnum cantat tua lingua, si sacrilegium exhalat tua vita? S. Aug. in Psal. 102. Si cantare est pie amare, haec concordia est jucundissima coelitibus Musica. Consonent nota & vita: dum Deo modularis, carni non blandiaris. Melior est Musica, quae resonat moribus, quam vocibus: melius canitur corde quam cordis. Potius decet plangere, quam plaudere. ubi cor gerit peccati vulnere.

29.

Deus unicum bonum.

Bona extra summum bonum non sunt

tua, sed tu illorum: te illa possident, non tu illa. Ne aeternum pereas, vide! cui adhaereas: si adhaereas mundo, eris immundus. Si vanae gloria, eris inglorius: si famae vanae, evades infamis: si divitiis, scatevis viitiis. Itaque adhaereas vero bono, ut tibi bene, optimo, ut tibi sit optime.

30.

Misericordia erga proximum.

Qui non miseretur, misericordiam non meretur. Magis nocet vindicta, illam querenti, quam eam patienti. Potuisse nocere fortius est, quam nocuisse. Satius est tuam cupiditatem, quam hostem vincere. Ne miser fias, semper esto misericors.

OCTOBER.

1.

Dei Longanimitas.

Quo diutius Deus peccantem tolerat; eo terribilius damnat. Paenam dum Deus differet, non auffert. Modo Deus expectat, ut tunc plus feriat. Peccas, &

nihil mali toleras? Dei haec patientia est, non negligentia est: cave, ne abutaris.

2.

Lascivia.

Libidinis fructus amarior felle est, crudelior gladio, pejor diabolo; non solum mentem effaeminat, sed totum hominem foedat. Major es, quam ut tui corporis sis mancipium. Fuge libidinis illicium, si vis effugere exitium. Libidinis assecla non raro fit apostata: nam Asmodaeus est omnium haeresum Coriphaeus. Visne tantum effugere malum? — *Otia si tollas, periere cupidinis artes:* — Item; necit ferocire fame enecta caro.

3.

Mortis memoria.

Peccatoribus oculi aperiuntur, cum franguntur; quam pravus, ac parvus mundus sit, cernitur, cum relinquendus est. — *Ut tibi mors felix contingat, vivere disce: ut felix possis vivere, disce mori.*

4.

Vulnera Christi.

Redemptoris vulnera sunt amoris

symbola; si non amaret, tanta amoris pignora non daret. In vulneribus Christi si fueris, victor eris. Per aperta vulnera vides Christi viscera. Quoties peccas, Dominum vulneras: noli reiterare scelera, ne superaddas vulnera. Ad coeli gaudia patet janua per Christi vulnera.

5.

Animae pretium.

Quidquid in terris magnum est, infra animam est. Animam habes unicam, hanc si perdidisti, periisti: anima sola est, qua a besties distas. Redde, quae Dei sunt Deo; anima imago Dei est, huic reddenda est. Nihil ita tuum est, ut anima; nihil ita aestima ut animam; nihil ita orna, ut animam.

6.

Minimorum cura.

A minimis maxima crescent: a venialibus itur ad mortalia, & tandem ad infernum. Non es sanctus natus; fac, ut sis sanctus factus. A minimis incepere Maximi. Quotidiana aut vides, aut audiis funera; nec tamen emendas scelera, quae e minimis fiunt maxima.

7.

Fluxa gaudia.

Mala est vita, quae non recognitat finem vitae. Illud regnum noster est finis, cuius nullus est finis. Offert hostis pomum, ut rapiat coelum; gaudia fluxa, ut afferat aeterna. Qui solum curat, ut male vivat, non habet, nisi ut pereat. Momentanea sunt, quas a te cernuntur: aeterna sunt, quae tibi reservantur.

8.

Hominis vanitas.

Totius miseriae compendium homo est. Brevi in non hominem vertitur omnis homo. Finge tibi animal miserium, & delineasti te ipsum. Undique te miseriae circundant: vide tuam vilitatem, & amplectere humilitatem.

9.

Solus Deus querendus.

Vae animae audaci, quae credidit, si a te recessisset, se melius aliquid inventuram! Cui tuo bonum infinitum non sufficiet, quid ei sufficiet? Te mihi da, caetera desint omnia: te solo beatus ero.

10.

Fiducia in Deum.

Qui brachio mobili inaedificat, cadet cum mobili. Tu Deus meus immobilis es; qui tibi inaedificat sortem suam, non commovebitur in aeternum: quidquid contra moliantur omnes homines & Diaboli.

11.

Solertia in negotiis.

In pertractandis negotiis angeli simus. Omnem in iis diligentiam praestemus; eventus autem, quicunque sit, nihil de tranquilitate nostra decerpit. Satis erit, id, quod nostrarum partium erat, fecisse.

12.

Meditatio passionis Dominicae.

Estne possibile, ut ad dictum aculeatum, aut ad oculum malignantem conturber; si te o Redemptor, aut a Iudeis agitatum, aut in probrosissimo Crucis patibulo sufflxum aspicio? Probra tua, & vulnera tua sunt invitamenta mea, aut certe aeterna confusio mea.

13.

Cor rectum cum Deo.

Investigabo, an in me cor reperiam. Ubi amor meus est, ibi cor meum est. Terram amo? in terra cor meum est. Hominem amo? homini cor meum tradidi. Deum amo? Deo cor meum consecravi. Ibi cor, ibi amor sit, ubi aeternum esse volo. *S. Augustinus.*

14.

Optio melioris boni.

Idcirco majus bonum pree minore eligendum est: quia Deo magis gratum est, non quia majoris praemii est. Quod enim Deo offertur, summo bono offeratur: igitur quod ei magis gratum sit, necesse est, detur.

15.

Dotes superioris.

Superior, qui omnia dissimulat, aut non satis animi habet, aut virtutis. Si illud non utitur sua potestate. Si hoc potestate sua non est dignus. Nec omnia dissimulare debet, nec nihil: aut enim ille officio, aut illi prudentia derit.

16.

Motivum patientiae.

Res tan magna est coelum, & res tam parva est passio nostra: & dies nostri tam breves, ut prae erubescentia mori nos oporteret, si in ulla re queri nos contingeret. Cogita; aut patiendum esse, aut ardendum. *S. Theresia.*

17.

Vana excusatio.

Neque in locum, neque in tempus, neque in illos, quibuscum habitas, potes culpam conjicere, quod in virtutum studio progressus majores non facias. Omnia, si tu te ipse non impediens, tibi adjumento ad perfectionem essent.

18.

Fragilitas propositi.

Dum flecto ad oratorium genua mea, quanta facio proposita? Cum ad rem venitur, quanta est mea desidia? Aliam difficultas faciem habet, cum ante oculos est: aliam, cum procul abest.

19.

Vera cordis laetitia.

Qui extra Deum nihil sperat, nihil timet, nunquam tristis erit. Qui nihil sperat, nihil amittit. Qui nihil timet, sine cura est. Qui nihil amittit, & nihil curat; praeter Deum, nunquam tristis erit.

20.

Pretium temporis.

Quid volo hoc, aut illud bonum differre in crastinum, quod possum exequi hodie? Hodie mihi gratiam suam Deus offert: an eandem sim cras habiturus, aut eam ego acceptatus, incertum est. Sera nimis vita est crastina: vive hodie.

21.

Dominium affectuum.

Ducimur affectu. Quos amamus, quidquid fecerint, toleramus, & excusamus. Quos odimus aut saltem non amamus, quidquid egerint, carpinus, aut excusamus: raro rem, ut in se est, judicamus.

22.

Utilitas silentii.

Loqui suo tempore, & suo tempore

silere, utrumque artis est: quodnam ex his majoris? Credo equidem, saepius te poenitentia fuisse ductum locutionis, quam silentii. Parvior ergo in loquendo, & promptior in silendo sis, oportet.

23.

Providentia Dei.

Sine, ut arbitrio suo Numen disponat omnia. Miraberis aliquando, summe tibi profuisse, quod credideras obesse. Nunc tibi satis sit, sapientissimum Deum sic voluisse; quia plura longe potest facere, quam tu capere.

24.

Amor Dei.

Nemo querulus dixerit, se parum posse, nullam esse operam suam. Multum potest, qui potest Deum amare. Caetera desint omnia, hoc uno poteris omnia.

25.

Deceptio passionum.

Oculus animae intellectus est, ocularia passiones. Per haec quidquid intuitus fueris, colore vitri imbutum eredes. Si sincere rem vis videre ocularia tua

sine colore sint; si intelligere, animus sine passione.

26.

Correctio sui ipsius.

Ita peccatis, & imperfectionibus scatemus, ut, si his corrigendis insistere voluerimus, tempus & moram habituri non simus, quo aliorum defectus examinare possimus. Igitur Medice! cura te ipsum.

27.

Defectus verae virtutis.

Omnes tanquam vitrei tractandi sumus: quia solida virtute instructi non sumus. Tinnimus, cum tangimur; tinniendo prodimus, quod solidi non simus.

28.

Injustitia irae.

Multa aegre fero, & modo huic, modo illi indignor; sed plane immerito, cum a me ipso impetrare non possum, quae velo. Tibi irascere, donec a te impetraveris omnia; dein iram in alios extende.

29.

Necessitas patientiae.

Ut nihil, quod patiaris, habeas, in tua non est potestate. Ut vero, quod pateris, patiaris bene, in tua est potestate cum gratia Dei. Pati aliquid debes; tantum cura, ne frustra, ne sine merito, ne cum damno.

30.

Affectus malus.

Avicula, ne avolare possit, a minimo etiam filo tenetur. Anima, quo minus ad Deum se levet, ab uno ligatur affectione. Ut ut haec sit modica, tenet tamen, & a non modico retinet profectu. Nam modica qui spernit, paulatim decidet; & qui in modico non est fidelis, nec in magno diu fidelis erit.

31.

Vanitas mundi.

Quid plausus hominum, quid pompa juvat? pauculi labentur anni, & dicetur tibi: migrantum est. Et migrantem neque ora hominum, neque luxus vestium, neque loculi sequentur.

NOVEMBER.

1.

Mortalitas hominis.

Genarum purpura, oculorum vigor, & corporis totius habitus mutabitur. Carnem tuam vermes exedent, & tui memoria etiam apud amicissimos paulatim interibit. Interim ubi erit anima?

2.

Inconstantia in promissis.

Vide, ne lingua tua manu major sit. Erit autem, cum plura promiseris, quam feceris. Aut non promitte, aut quae promittis, imple. Fides aut non danda, aut servanda. Aut Deo nihil vove; aut, quae vovisti, redde.

3.

Recta vitae methodus.

Sic vive hodie, quasi dies iste vitae tuae foret ultimus. Si in crastinum supervivis, etiam crastinum tibi ultimum crede. Unus certe erit ultimus; & ille, si sic vixeris, optimus.